

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Całej Rosyi.*

Z WILNA I. SIERPNIA ROKU 1798. WE SRZODĘ

z Peterzburga 9 Lipca.

General Infanteryi Lewaszow przyięty do służby, w Leibgwardyi Siemionowskiej regimencie. Kommandorami półków naznaczeni: Astrachański grenatyerów Półkownik Depreradowicz; garnizonowego Markłowskiego Podpółkownik Retiunskoy; garnizonowego Zubkowa Podpółkownik Holsztein, garnizonowego Meszczerskiego Maior Siropskoy.

Podobną rangę otrzymali w regimentach muszkieterów Siewskim Podpółkownik Baron Gersdorf; Wielikoluckim Podpółkownik Huliakow, Dnieprowskim Podpółkownik Mickoy. Garnizonowego Archarowa regimentu Podpółkownik Xiążę Urakow został Półkownikiem, Szefem regimentu garnizonowego i Kommandantem w Siemipalatsku; Hohel i w Zwierinoholowsku.

z Wiednia 17. Lipca.

Hrabia de Cobenzl ukończywszy konferencyę w Selz rozpoczęte, ma wkrótce powrócić do naszej stolicy. Nie długo też podobno w Rastadzie zabawi Hrabia de Lehrbach, zostawiając Graffowi de Meternich dokończenie kongressu. Arcy Xiążę Jmsć Karol po kilkotygodniowym w Tophilz mieszkaniu, gdzie wód mineralnych używał na polepszenie zdrowia, przybył do Pragi.

Do Wenecyi i innych miast nowo nabytych we Włoszech nie przestają ztąd posyłać bardzo wiele artilleryi i amunicyi. Z Rzymu po zasługach tyłu odmiannach, zaczyna się oddalać ludzie w kunsztach wyzwolonych naydokładniejsi. Niektórzy do Wiednia są spodziewani. Między innemi Sztycharz Volpato i sławna miedzy malarzami Angelika Kouffmann.

Według wiadomości odebranych z Constantinopola, wysłanie Toulonskiej floty na tajemną wyprawę, zwróciło uwagę Porty Ottomańskiej. Sułtan Reis Effendemu zalecił zapytać się Posła Francuzkiego: jakie oney jest przeznaczenie. Lec

nie odebrawszy dogodney odpowiedzi, wysłał gońców do Paryża, domagając się u Direktoryatu, o niezwłoczne i wyraźne w tych okolicznościach oświadczenie.

Tym więc sposobem upadają wszystkie pogłoski o firmanach Sułtańskich do Rządów Siryi lub Egiptu, o założonych magazynach w Aleppie i Alexandryi, o innych które gotować kazano na wyspach Archipelagu Greekiego; i tym podobne. Na granicach Tureckich od Węgierskiej scianiny, Kommanderuiący wojskiem Austriackim wielką ostrożność zachowują, dla chorob zagęszczonych.

Chociaż Porta całemi siłami czyni dziś przeciw buntownikom, nie prędko jednak przywróci zupełną spokojność krajowi. Po niedawnym porażeniu Baszow swoich, Seraskier gotował się do szturm na Widdin powszechnego. Już był zewsząd okrażony Passwan Oglou, lecz uczyniwszy potężną wycieczkę na czele całej załogi, odparł nieprzyjaciół, i uwolnił się od oblężenia długiego.

z Londynu 10. Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

Na prośbę Króla Jmsci Katolickiego, Admiralicya W. Britannii wydała rozkaz Lordowi S. Vincent pod Cadix krążącemu, ażeby iedney fregacie i dwóm innym statkiem Hiszpańskim płynąć dozwolił do Liworny, ztąd Dwór Madricki zamyslał przewieść Oyca S. do Barcellony, oświadcza iac wszystkie względy, przyzwoite dostojestwu jego, podeszłemu wiekowi, i nieszczęściu.

Rząd nasz wydał proklamacyą względem cudzoziemców; zawiera w sobie następujące przepisy: 1. Cudzoziemiec usiłujący bez pasportu wynisć z Królestwa W. Britannii, karany będzie całorocznym więzieniem, i siedmioletnią deportacyą. 2. Zaden cudzoziemiec do kraju przybywający, osiadać w nim nie powinien bez wyraźnego pozwolenia.

3. Kommanderuiący okrętami Angielskimi, którzyby się wazyli przyjaciółmi prze-

wozić cudzoziemców pasportu nie mających, zapłacą stróżu 500. FS. 4. Cudzoziemcy teraz w Anglii będący, lub którzy do kraju wnieść mają na potym, powinni w zamierzonym czasie podać na piśmie rządowi swoje imiona, wiek, ocyżność, urodzenie, stan, i miejsce na którym przebywali do tych czas.

5. Gdy to wszystko dopełnią, rząd im wyda zaświadczenie dla bezpiecznego w kraju przebywania. 6. Niniejsze rozrządzenie rozciągać się ma do Irlandczyków. 7. Wolni są od ustawy terazniejszej Zagraniczni Ministrowie, osoby do Dworów Poselskich przywiązane, tudzież osoby płci oboiej, mające mniej niż lat 14. wieku swojego.

Pierwszy Minister za radą lekarzów ma podróż przedsięwziąć do nadbrzeża morskogo, dla użycia kąpieli, które onemu przywrócić zdrowie zupełne; do tych czas jeszcze jest słabe. Król Jmsć do Komisyski skarbowej przestać raczył rozkaz własną ręką podpisany, na wyliczenie summy 13620. FS. która między duchowieństwem i Emigrantów Francuzkich ma być rozdzieloną.

Lord Bridport scisley niż przedtym zamknął port Brestński, kracząc nieustannie pod Ouessant. Tam do floty jego przyłączył się Admirał Thompson opuszcwszy nadbrzeża Irlandzkie, z okrętem Karolina od 110. armat, iednym od 98. i 5. od 44. Pomieniony Komendant en chef przysłał niedawno do Plymouth 6. okrętów, dla nabrania żywności i świeżej wody.

Przyczyną tak wielkiej pilności jest wiadomość którą rząd odebrał, że nieprzyjaciele myśleć nie przestają o wtargnięciu do W. Britanii; dla tego też podobno rozmaitym wojska diwizjom zbliżyć się do brzegów kazano, i 12. tysięcy milicyi do Irlandyi przeznaczoney, zatrzymano w kraju ponieważ; ażeby nas Francuzi nie znaleźli nie gotowemi do odparcia napaści.

Lord Hobart bywszy w Madras Wielkoraźca, przybył niedawno z Indyi Wschodniej; w listach od niego oddanych rządowi zawierać się mają ważne wiadomości zciągające się do sytuacji terazniejszej osad naszych, mianowicie zaś wyswiecone są skryte zamysły Tippu Saiba. W Isle de France powstać miały wielkie zamieszanie; do których są powodem opinie polityczne.

W prsmach Londińskich czytamy następujące uwagi o wyprawie do której przeznaczoną jest flotta Toulonska. Najpodobniejsza rzecz do prawdy, że Francuzi naprzód opacują Egipt; podróż do Indyi teraz jest niepodobna. Port Alexandryjski i iaskiem zasypny, na wszystkie wiatry jest wystawiony; żadna flotta, tym bar-

dziej okręta wojenne, długo w nim być nie mogą.

Gdyby nawet Buonaparte uszedł przypadkiem od pogoni Nelsona, gdyby różnionych Egiptu Beyow, którzy nad 8. tysięcy Mamelukow pod chorągwiemi nie liczą, pokonał, ieszcze o Indyjskiej podróży zamysłać nie może. Bo jakim sposobem w żywność opatrzyć armię i tyle przy niej bezbronnego ludu, iakim przez piaszczyste pustynie do morza czerwonego doprowadzi.

Kanały Ptolomeuszow dawno rozrzucone zostały. Kto przewiezie artillerya? Kto amunicye i żywność przeprowadzi? Lecz daymy że stanął w porcie Iidda. Na wyspach de France i Bourbon, we wszystkich Batawom pozostałych osadach, nie ma zapewne tyle statków, ażeby wojsko ze wszystkiemi onego zabrawszy, do Malabaru lub Coromandelu zawiozły, pod okiem flot naszych w Indyi i Przygórku Dobrey Nadziei stojących.

Xiężna d' Yorck oddawała niedawno wóluntaryuszom Londińskim sztandar własny iey ręką haftowany. Na brzegach Ameryki Północney zatonął ieden statek, na którym znajdowało się 30. Angielskich Oficyerow. W Lisbonie i całej Portugallii narzekają na wyjazd Generała Stuart z częścią wojska naszego, lękając się ażeby wkrótce potężnych posiłkow kraj nie potrzebował.

Lecz u nas mówić nie przestają, że reszta wojsk Angielskich w Lisbonie pozostałych. odpłynąć ma do Indyi wschodniej pod strażą Admirała Blankett. Do portów naszych zprowadzono wiele statków neutralnych, na których znajdowały się morskie amunicye, do portów nieprzyjacielskich przeznaczone. Naywięcey onych zabrał Kapitan Lawford.

Papiery nasze od dawnego czasu zostają na iednym stopniu, te które przynoszą trzy tylko procenta, płacą się w gotowiznie od sta po 49. Według rachunków scisle czynionych, podatek na wchodzące do kraju, i wychodzące zagranicę towary niedawno włożony, przyniesie skarbowi publicznemu czystego dochodu przynajmniej 7. millionów FS.

Odnawia się w mieście pogłoska o zwycięztwie odniesionym przez Admirała Nelson nad flotą Toulonską. Lord Camelford z Indyi Zachodniej przybył, długą miał konferencyą z Lordami Admiralicji. Nowych ztamtąd czekamy nie cierpliwie wiadomości. To pewna, że gdyby Generał Nesbitt wcześniej przybył do S. Nicolas, wojska nasze do ustapienia z Port au Prince nie byłyby przymuszone.

16. okrętow bogato ładownych z In-

dyi Wschodniej do Dunes zawinęło. Płynąc nie daleko Francuskich osad przy brzegach Afrykańskich, potkały eskadrę Amirała Sercey z kilku fregat złożoną. Szczegółem się stało, że pomyślnie komendant kupieckie Anglików statki za wojenne poczytał, i płynąc im spokojnie dozwolił.

Rząd nasz zalecił obywatelom, którzy Amerykanom dłużni byli przed r. 1776. na mocy zawartego traktatu wypłacać summy należne, iakoż temi dniami 100. tysięcy F.S. wyliczono. Fryderyk Baron Hompesch niegdy Komendant strzelców Landgraffa Haskiego, wyniesiony został przez Króla Jmci na dostojność Polkownika w armii Angielskiej służy w Irlandyi.

W Irlandyi wojna domowa i wewnętrzna nie ustaje zamieszania. Woyska Królewskie zwyciężyły buntowników pod Gorey, Esenderry, i Clonardbridge; każda im potyczka nie mało ludu kosztowała. Jednakże przy tak licznych zwycięstwach z naszey strony, rokoszanie mają znaczne siły w Hrabstwach: Kildare, Carlow, Tyrone, Wexford, Derry, Westmeath, i innych na zachodzie Królestwa.

Główne ich woysko jest oszańcowane pod Ballymahon, na górze w Westmeath. Wice Król Margrabia Cornwallis ciągle bawi w Dublinie; inni Generałowie z diwizjami swoimi starają się zewsząd oskończywszy buntowników, razem atakować; spodziewamy się w krótko wiadomość odebrać o zwycięstwie. W Kilkenny kopaczę węglów ziemnych regiment jeden Szkocki w pień wycieli.

Do Dublinu d. 3 z Wexford przyprowadzono trzy statki z ranionymi żołnierzami; nie wiadomo czy pod Wynegar Hill d. 22 Czerwca, czyli też w bitwach późniejszych. Do odnogi Bantry, w której zmarły Generał Hoche wylądować nieskutecznie usiłował, zawinęła przed kilku dniami Francuska fregata, z bronią działami, i amunicją dla zbuntowanych Irlandczyków.

Wice Król Cornwallis nie przestaje łagodnością pociągać rokoszantów do złożenia broni, przeciw zdaniu Ministerium Irlandzkiego, które Lorda Cambden do swego z niemi obeyscia się przywiodło. Mało jednak dokazał. Buntownicy odniesionemi tylekroć klęskami, nieuskromieni; własną niszczyć Ojczyznę; miasta podpalać, lud wierny mordować nie przestają.

Nie można też obrzydliwości wspomnieć, jakie w nieszczęśliwym kraju dopelniają się zbrodnie i okrucieństwa. Rząd z drugiej strony względ mając i litość nad obłąkaniem ludu, nieubłagany jest dla buntowników; wszystkich co dotąd wpadli w ręce woysku Królewskiemu powieszono, po większej części ludzi młotnych i znamienitych;

Głodu i chorob zaraźliwych w całej Irlandyi lekać się potrzeba, okropna wszędzie między panuje; głód rojalistom, bardziej jednak rokoszantom czuć się daje. Niedorośle dzieci i niemowlęta straciwszy rodziców i krewnych błakają się i giną bez żadnego ratunku; bydlę wiele jest wściekłego. Zawziętości iaka panuje między gminem rozmaitego wyznania, opisać nie podobno.

z Paryża 9 Lipca z Gazety Berlińskiej.

W liście pisanym z Malty do Dyrektoryatu, donosi Generał en chef Buonaparte że dowiedziawszy się o przybyciu do brzegów Neapolitańskich Angielskiej floty, wysłał statki przewozowe w dalszą podróż sam zaś z wojeńcami idzie na spotkanie nieprzyjaciół. Odgłos jest powszechny, że cała flotta udała się prosto do Alexandryi.

Domyślają się niektórzy że Toulonska flotta odcinając w dalekie strony część Angielskiej; ten miała zamiar, ażeby Hiszpanom dać sposobność atakowania pozostałej eskadry Lorda S. Vincent. Przetoż eskadry w Ferrol i Carthagena uzbrojone udać się powinny do Cadix; co gdy przyjdzie do skutku, przybędzie do Portugalii Buonaparte, z tad zaś uskuteczni wyprawę do Anglii zgotowaną.

Na mocy prawa niedawno zapadłego, Dyrektoryat wszystkie domy Paryskie przeglądać rozkazał; wiele podeyrzanych osób aresztowano. Według umowy zasłanej z Królem Jmcią Katolickim, władza Rpley wykonawcza zezwoliła, ażeby Ociec S. według upodobania swego, obrał mieszkanie w Cagliari stolicy Sardyńskiej, lub w jakimkolwiek mieście Hiszpańskim.

z Genewy rozkazano wyprowadzić za granicę Angielskie towary. W Havre Officyer Inżynierów Forfait, dozorca morskich warsztatów od Flessingue do S. Malo, zbudować kazał statek nowego wynalazku; bombami i haubicami osadzony. Doświadczenie pokazało, że takowe statki zdalniejsze będą do obrony portów naszych; przeciwno bombardowaniu którym Anglii zagrażają.

Rosliny do Fecamp zprrowadzone z Ameryki południowej, obraży i posągi Włoskie; za dni kilka w naszej stolicy oglądać będziemy. Rękoiszkę rozrzuconą o rozpaczy, urzędownie odwołano, iakoż dawała do odjęcia odwagi walczącym dziś Irlandczykom. Zamiana jednak wojennych broni, niezwłocznie ma być uskutecznioną.

Donoszą z Toulonu, że duża flotta w pomyślnym porcie uzbrojona, gotowa będzie wynisć na morze d. 20 Lipca. Turcy którym w Malcie Wodźwie nasi wroś przywrócili dopraszali się usilnie, ażeby im dozwolono było służyć na flot-

cie Francuzkiej. Ze Włoch wiadomość mamy, że W. Książę Toskański uzbraja się pilnie; wojska jego wynosić mają 20 tysięcy.

z Turynu 30 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Generał en chef Brune imieniem Dyrektoryatu Paryskiego, i Margrabia S. Marsan imieniem Króla Jmci Sardyńskiego u-mocowani do napisania kapitulacji poddającej Francuzom citadellę naszą, dzieło swoje ukończyli. Życzyć teraz należy, a-żeby spokojność pożądana w Piemontcie zakwitła. Warunki zaś pomienionej kapitulacji są następujące.

1. Citadella Turińska d. 15 Messidor roku ó. zajęta będzie wojskiem Francuzkim. Oficerowie z obu stron wyznaczeni, zporządzą registr magazynów, artyleryi; amunicyi, i niewolników tam będących. 2. Garnizon Francuzki nie ma przechodzić takiej liczby, iaką wygodnie można pomieścić w pomienionej Citadelli.

3. Francuzkie wojska tymczasowie zastępując citadellę, przez miasto przechodzić nie powinny, ani też w nim kwatrować pod żadnym pozorem. 4. Francuzi oprócz trzymania załogi, nie będą mieć innego prawa lub władzy nad citadellą; zabrania im wyprowadzać z niej lub tracić artyleryę i tym podobne sprzęty do Króla Jmci należące.

5. Przy magazynach i składach wszelkich zostaną dawniejsi dozorce Królewscy. 6. Duchowieństwo w sprawowaniu świętych obrządków nie będzie mieć żadnej przeszkody. 7. Citadella będzie w mocy wojsk Francuzkich przez dwa miesiące, póki dalsza umowa nie nastąpi między Królem Jmcią i Dyrektoryatem.

8. Citadellę Alexandryjską zastępować powinny same wojska Francuzkie. Toż samo ma się rozumieć o twierdzach Coni, Tortona, Ceva, i Cherasco. W innych zaś miejscach wyznaczeni z obu stron Oficerowie umówią, co i iak ma być najdogodniejszego, dla komunikacyi między regimentami Piemontskimi, które spokojność publiczną utrzymywać powinny.

9. Rząd Francuzki obowiązanie się spokojność wewnętrzną utrzymywać w Piemontcie nie dając burzycielom żadnej protekcyi lub ochrony. 10. Generał en chef Brune wyda proklamacyę na przywrócenie teyże spokojności; ta iesliby nieskuteczną była, użycie innych środków, iakie tylko bydy mogą najdzielniejsze, dla dopięcia tak zbawiennego zamiaru.

11. Tenże Generał użycie wszelkich środków i powagi swojej, na przytłumienie wojny z Ligurami rozpoczęty; Cisalpinów nakłoni do myśli spokojniejszych, słowem przywróci zgodę z sąsiadami, i porządek w kraju dawniejszy. 12. Cokolwiek dawniej umówione było względem dostarczania w Piemontcie żywności Francuzom, jest potwierdzone. W Mediolanie 10 Messidor.

Brune S. Marsan

z Mediolanu 30 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Hrabia S. Marsan przybywszy do naszej stolicy, spólnie z Kawalerem Borghe-si Posłem Króla Jmci Sardyńskiego u Rptę Cisalpińską, na d. 26 t. m. umówili i podpisali z Generałem en chef Brune kapitulacyę, dawniej w Turynie zareczoną między Ministerium Turińskim i Posłem Francuzkim. Oprócz warunków wyżej położonych, jest amnestia dla insurgentów.

Rząd Francuzki za rzecz osadził przy-zwoitą koniec położyc wojnie między Piemontem i Ligurami wszczętę. Co gdy-by teraz nie nastąpiło, zgadnąć trudno do jakiego z obu stron przyszłoby zapatu i zawziętości. Po zdobyciu Loano, Ligurowie szturmując do Balestrino twierdzy leżącey w Prowincyi Ceva, przymusili załogę z 100 żołnierza złożoną do kapitulacyi, d. 21.

Tegoż czasu atakowali Oneille; lecz diwizya 4 tysięczna Piemontczyków z odsieczą przybywszy, dobyła wawoz Nava, i śpiesznym krokiem pomknęła się do Pieve i Calizzano; co Ligurow przymusiło zaprzestać oblężenia. Ruszyli więc w pole przeciwko nieprzyjacielowi.

Woluntariuszowie regularnym wojskiem wsparci, uderzyli na Piemontczyków, lewe skrzydło odparli do Mondino blisko Garesio, i wiele stanowisk utraconych odzyskali. Nic już w tey stronie ważnego nie zaszło. Lecz w okolicach Serravalle walczone z większą nierównie zaciętością. Ligurowie pomienione miasto zdobywszy, rozciągnęli się wzdłuż rzeki Orbe.

Było ich zamiarem uderzyć na Alexandryę, gdy nadszedł wyższy rozkaz broni zawieszenia, i powracania ku granicom. Przez traktat podobno Ligurowie zatrzymały Loano, którego mieszkańcy Deputatów wysłali do Genui, prosząc o przyłączenie ich miasta do Rptę; Król zaś Jmci Sardyński otrzymał nadgródę w okolicach Novi.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 1. SIERPNIA ROKU 1798. WE SRZODE

z Genui 30 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Nasz Dyrektoryat dnia wczorayszego odebrał i rozgłosić kazał rapporta z obozu RPtey na granicach Piemontskich. 4 tyśiące nieprzyjaciół przeszedłszy wąwóz w Nava, wkracząc do Pieve i Calizzano. Woyska Liguryjskie już atakujące miasto Onelle, zaniechać musiały przedsięwzięcia, końcem odparcia Piemontczyków grożących wtargnięciem do kraju.

Pod Ballestrino stoczyliśmy bitwę, w której kommanderujący wojskiem Królewskim ranny został. D. 25 nieprzyjaciół szturmował do Monte Digo nieskutecznie. D. 26 napadliśmy 500 Piemontczyków pod Pianara; po krótkiej utarczce ustąpili do Mondino. 700. nieprzyjaciół w kilka dni zchwytyanych na rozmaitych miejscach, wdzrowie do Genui odstali.

Te już podobno ostatnie będą raporty o wojennych między Ligurami i Piemontczykami czynnościach. Dnia wczorayszego przybył tu goniec z Paryża, z wyraźnym rozkazem, ażebyśmy broni zawieszenie podpisali. Rząd przestawszy do obozu stosowne zalecenia, donosił o wszystkim narodowi i zgromadzeniu prawodawczemu.

z Rzymu 23 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Prawo nowe od kommanderującego Generała S. Cyr napisane przykazuje ażeby Zakonnicy z Klasztorów do rodziny swoich powracający, oprócz sprzętów nieuchronnie potrzebnych nic nie zabierali, jeśli jeszcze lat 40 nie mają; liczący lat 50 odbiorą od rządu raz na zawsze 200 szkodów; 60 letni i t. d. 300; co się jednak nie ma rozciągnąć do osób z łańcuźny żyjących.

Mniszkom podobnie do rodziny powracającym, rząd krajowy płacić będzie dożywotnią pensją, w miarę wielkości posagu na klasztor wniesionego; mniej mające niż lat 40 będą brały 5 procentów; 8 od lat 40 do 60; 10 więcej niż 60letnie.

Tym czasem nie zapłacona jest Francuzom kontrybucya; powiadają powszechnie, że nastąpić musi exekucya wojskowa.

z Rastadu 10 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Neufchateau po ustalych w Selz negocyacyach wyjechał do Paryża na Moguncyą, Colonią, i Bruxelles; Hrabia zaś de Cobenzl do Wiednia, gdzie ma stanąć w dniach czterech. Pierwszy oświadczyć miał przed niektórymi Ministrami z Rastadu na pożegnanie przybyłymi, że się rozstał po przyjaźielsku z Pełnomocnikiem Cesarza Jmci. O negocyacyach pomienionych nie mówią.

Hrabia de Lerhrbach ma wkrótce prezentować na kongressie listy wierzytelne, które mu nadać tytuł i dostojność Pełnomocnego Ministra Cesarza Jmci, jako Króla Czeskiego i Węgierskiego. Tegoż czasu ma podać urzędową notę względem negocyacyi w Selz odprawionych, zapewniając, że ich zerwanie kongressowi nie przeszkadza ani też zrywa przyjaźń między Francją i Cesarzem Jmcią.

Roberjeot trzeci Pełnomocnik Francuzki przybył do miasta naszego. Natychmiast z kolegami swoimi podał do Kancellaryi Rzeskiej listy wierzytelne, mocujące traktowania, zawarcia, i podpisanie pokoju z Niemcami; czego w dawniejszych listach nie było. Zastanawia się nie jeden, że to nie wprzód nastąpiło, aż po ustalych w Selz konferencyach.

z Manheimu 10 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Park ciężkiej artylleryi, którą Francuzi dotąd mieli w Xięstwie Juliers, nie mieszkając będzie przeprowadzony do Neuwied. Pierwszy transport z miejsca ruszył d. 29 Czerwca: składał się z 800 koni.

z Wesel 14 Lipca z Gazety Courier du Bas-Rhin.

z Colonii wiadomość odbieramy, że Ex-Direktor Neufchateau z Kommissarzem Rudler, d. 11 wieczorem przybył do po-

mienionego miasta. Municipalność spotykała nad brzegiem Renu; z armat strzelano. Pierwszy zaraz dnia następującego miał iechać do Paryża; drugi do Moguncyi pospieszył, gdzie z okoliczności cel nad granicą nowo postanowionych powstał rozruch.

z Bazylei 4 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Nie odmówił Bay, iak pierwiej głoszono, służyć Ojczyźnie w trudnych czasach; powrócił do Direktoryatu z kolegą swoim Pfyffer; lecz wkrótce potym obydwaj dimissją wziąć musieli: Generał en chef Schavenbourg pisał do zgromadzenia prawodawczego donosząc, że Rapinat na urzędzie Kommissarza w armii Szwaycarskiej jest utrzymany.

Ten w Zurich tłumaczyć się musiał z postępów swoich przed Reprezentantami Hubert i Weber, których Senat Szwaycarski tam zesłał. Powróciwszy do Arau dali sprawę z poselstwa swojego. Przyiósł ich Shavenbourg z największym względem i uczciwością. Z obu stron chęć równą oświadczonego zachowania na przyrzłość, przyjaźni, zgody i jednomyslności.

Generał en chef i Rapinat zaręczyli Deputatom, że wszystko co się stało do tych czas, pójdzie w niepamięć wieczną, nie wyłączaiać nawet wyroku uwłaczającego Szwaycarskim prawodawcom, który podpisał Kommissarz. Przy tak wielkich jednak obietnicach, nie uczyniono wzmianki najmniejszej, o nadgródnieniu krzywd, i zwróceniu skarbow wydartych narodowi.

Cóżkolwiek bądź, Prawodawcy widząc niepodobieństwo odzyskania onych, na tym oświadczeniu przestać musieli. Czytano potym list Generała Schavenbourg do Direktorów, dowodzący, iak potrzebna i pożyteczna jest Rpltey obecność armii Francuzkiej w Szwaycarach. Każdemu z nowych Reprezentantów roczney pensyi naznaczono 275. louis d'orów.

Od kilku dni buntownicze poruszenia widzieć się dały i w rozmaitych wioskach Cantonu naszego, mianowicie w O-

berdorf, Niderdorf, Hoelstein, Lampenberg Dieckten, i wielu innych miejscach. Przydujący w rządzie Schmidt udawszy się do wsi pomienionych zachęcał usilnie rokoszanów, ażeby wstrzymując się od gwałtowności i rozruchow, dobrowolnie do posłuszeństwa powrócili.

Lecz gdy namowy swoje nieskutecznemi bydz widział, powrócił do miasta naszego wziół 500. żołnierza, i powtórnie poszedł na rokoszanów. Wyprawa tak mu się powiodła szczęśliwie, że zbuntowane wioski powróciły do posłuszeństwa ku swojej zwierzchności, dowodźce rozruchow zchwytni, czekaia wyroku sądowego.

z Arau 3. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Rapinat przybył do miasta naszego. Dziś na Zgromadzeniu Prawodawczym czytano list Generała Schavenbourg, w którym uwielbiwszy powolność rządu swojego na żądania nasze, domaga się u Szwaycarów, ażeby odtąd przychylniejszemi byli ku Francuzom. Dowodem tego będzie potwierdzenie Obywatelow: Ochs Dolder na urzędzie Direktorskim, na który wyniosł ich Rapinat. Przychyliło się do tego żądania zgromadzenie Prawodawcze.

Nowe zamieszania wybuchnęły w niektórych wioskach Szwaycarskich; woyska ruszyć musiano. Te zewsząd opasawszy wiesniaków, rozbroiły, i aresztowały dowódców; więc znowu mamy spokójność. Na Bazyleę Francuzi prowadzą wiele armat i amunicyi. Woyska ich część małą wyiowszy, z kraju naszego do Włoch ustąpiły.

z Leydy 12. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Według listów d. 2. Czerwca pisanych z New Yorck, nieuchronna prawie jest wojna między Francją i Stanami Ameryki ziednoczoney. Konsul Generalny Rpltey Dupont rozkaz odebrał ustąpić z kraju; statkom zaś kupieckim do Francuzkich portów płynąć zabroniono. Admirał Story ma komendę najwyższą w Texel. Za usilnym staraniem rządu, wkrótce mieć będziemy flotę równie potężną iak zeszłego roku.

DONIESIENIE

Z woli Zwierzchności Rządowej Redakcyja Gazety Kraiowej Kurjer Litewski, ma honor uwiadomić Publicum, iż znajduia się do przedania u Litewskiego Gubernńskiego Prokurora, Kollegkiego Konsyliarza W. Tormasowa następne Exemplarze: 1mo: Manifest o Banku pomocniczym. 2do: Ustawa tegoż Banku. 3tio: Ustawa Kantoru assekuracyjnego. 4to: Ustawa Kantoru discountowego zwanego w Ruskim języku *Uczotnaja Kantora*. Wszystkie cztery sztuki kosztuia Rubel 1. i 65. kopieiek. Wyż pomieniona Ustawa o pomocniczym Banku przetłumaczona na Polski język przedaie się także u Wachmistrza Rządu Gubernńskiego Litewskiego.